

فصل ۱

مقدمات

فرض کنید V یک فضای برداری روی میدان $\mathbb{C}$ باشد. که نقش آن را با

$$1. \langle v + u, w \rangle = \langle v, w \rangle + \langle u, w \rangle$$

$$2. \langle av, w \rangle = a \langle v, w \rangle$$

$$3. \overline{\langle v, w \rangle} = \langle w, v \rangle$$

$$4. \langle v, v \rangle \geq 0 \text{ و تساوی برقرار است اگر و فقط اگر } v = 0$$

تابع $\mathbb{C}^n \times \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}$ با تعریف

$$\langle (z_1, z_2, \dots, z_n), (t_1, t_2, \dots, t_n) \rangle = \sum_{i=1}^n z_i \overline{t_i}$$

یک حاصل ضرب داخلی روی $\mathbb{C}^n$ است. این ضرب را ضرب داخلی متعارف یا اسکالر می نامیم. ضرب داخلی متعارف یا استاندارد روی $\mathbb{R}^n$ را نیز بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$\langle (x_1, x_2, \dots, x_n), (y_1, y_2, \dots, y_n) \rangle = \sum_{i=1}^n x_i y_i$$

فضای $\mathbb{R}^n$ با این حاصل ضرب را فضای n بعدی اقلیدسی می نامیم. روشن است که این ضرب تحدید ضرب متعارف روی $\mathbb{C}^n$ به $\mathbb{R}^n$ است.

قضیه ۱.۱ فرض کنید V یک فضای ضرب داخلی باشد. در این صورت به ازای هر $v, u, w \in V$ و $a \in \mathbb{C}$ داریم

$$1. \langle v, u + w \rangle = \langle v, u \rangle + \langle v, w \rangle$$

$$2. \langle v, aw \rangle = \overline{a} \langle v, w \rangle$$

$$3. \langle v, v \rangle \in \mathbb{R}$$

$$4. \langle v, 0 \rangle = \langle 0, v \rangle = 0$$

اثبات تمام قسمت ها اثبات ساده ای دارند. برای نمونه

$$\begin{aligned} \langle v, u + w \rangle &= \overline{\langle u + w, v \rangle} = \overline{\langle u, v \rangle + \langle w, v \rangle} \\ &= \overline{\langle u, v \rangle} + \overline{\langle w, v \rangle} = \langle v, u \rangle + \langle v, w \rangle \end{aligned}$$

و یا

$$\langle v, aw \rangle = \overline{\langle aw, v \rangle} = \overline{a \langle w, v \rangle} = \bar{a} \overline{\langle w, v \rangle} = \bar{a} \langle v, w \rangle$$

به روشنی نیز داریم $\langle v, v \rangle = \overline{\langle v, v \rangle} \Rightarrow \langle v, v \rangle \in \mathbb{R}$

و

$$\langle \circ, v \rangle = \langle v - v, v \rangle = \langle v, v \rangle + \langle -v, v \rangle = \langle v, v \rangle - \langle v, v \rangle = \circ$$

و بدیهی است که $\langle v, \circ \rangle = \circ$.

تعریف ۱.۱ فرض کنید V یک فضای ضرب داخلی باشد. به ازای هر $v \in V$ نرم v را که با $\|v\|$ نمایش می‌دهیم بصورت $\|v\| = \sqrt{\langle v, v \rangle}$ تعریف می‌کنیم.

قضیه ۲.۱ فرض کنید V یک فضای ضرب داخلی باشد و $v, u \in V$. در این صورت

$$۱. \quad \|v\| = \circ \text{ اگر و فقط اگر } v = \circ.$$

$$۲. \quad \|av\| = |a| \|v\| \text{ که در آن } a \in \mathbb{C}.$$

$$۳. \quad |\langle v, u \rangle| \leq \|v\| \|u\| \text{ (نامساوی کوشی-شوارتز) و تساوی برقرار است اگر و فقط اگر به ازای اسکالر ناصفری چون } a \text{ داشته باشیم}$$

$$u = av.$$

$$۴. \quad \|v + u\| \leq \|v\| + \|u\| \text{ (نامساوی مثلثی)}$$

قضیه ۳.۱ فرض کنید V یک فضای ضرب داخلی و W زیرفضایی با بعد متناهی از آن باشد. در این صورت $V = W \oplus W^\perp$.

اثبات فرض کنید $B = \{u_1, u_2, \dots, u_n\}$ یک پایه متعامد یکه برای W باشد. اگر $v \in V$ آنگاه $w = \sum_{i=1}^n \langle v, u_i \rangle u_i$ متعلق به W است زیرا ترکیب خطی از u_i هاست. نشان می‌دهیم $v - w \in W^\perp$. برای این منظور فرض کنید $u = \sum_{i=1}^n a_i u_i$ بردار دلخواهی در

$$\begin{aligned}
\langle v - w, u \rangle &= \langle v - w, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle = \\
&= \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \langle w, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle = \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \sum_{i=1}^n \overline{a_i} \langle w, u_i \rangle \\
&= \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \sum_{i=1}^n \overline{a_i} \langle \sum_{j=1}^n \langle v, u_j \rangle u_j, u_i \rangle \\
&= \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \left(\overline{a_1} \langle \sum_{j=1}^n \langle v, u_j \rangle u_j, u_1 \rangle \right. \\
&\quad \left. + \overline{a_2} \langle \sum_{j=1}^n \langle v, u_j \rangle u_j, u_2 \rangle + \cdots + \overline{a_n} \langle \sum_{j=1}^n \langle v, u_j \rangle u_j, u_n \rangle \right) \\
&= \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \left(\overline{a_1} \sum_{j=1}^n \overbrace{\langle v, u_j \rangle \langle u_j, u_1 \rangle}^{\langle v, u_1 \rangle} \right. \\
&\quad \left. - \overline{a_2} \sum_{j=1}^n \overbrace{\langle v, u_j \rangle \langle u_j, u_2 \rangle}^{\langle v, u_2 \rangle} + \cdots + \overline{a_n} \sum_{j=1}^n \overbrace{\langle v, u_j \rangle \langle u_j, u_n \rangle}^{\langle v, u_n \rangle} \right) \\
&= \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \left(\overline{a_1} \langle v, u_1 \rangle + \overline{a_2} \langle v, u_2 \rangle + \cdots + \overline{a_n} \langle v, u_n \rangle \right) \\
&= \langle v, \sum_{i=1}^n a_i u_i \rangle - \sum_{i=1}^n \overline{a_i} \langle v, u_i \rangle = 0
\end{aligned}$$

پس $v - w \perp u$ و لذا $v - w$ متعلق به $W^\perp$ است. اکنون داریم

$$v = w + (v - w) \in W + W^\perp \rightarrow V = W + W^\perp$$

از طرفی اگر $x \in W \cap W^\perp$ آنگاه $x \in W$ و $x \in W^\perp$. پس x بر هر عنصر W از جمله x عمود است. بنابراین

$$\langle x, x \rangle = 0 \Rightarrow x = 0 \Rightarrow W \cap W^\perp = \{0\}$$

با توجه به قضایای جبر خطی داریم $V = W \oplus W^\perp$.

قضیه ۴.۱ هر ماتریس مربعی (عملگر خطی روی فضای متناهی بعد) حداقل یک مقدار ویژه دارد.

اثبات فرض کنید A یک ماتریس $n \times n$ مختلط باشد. بردار ناصفر $v \in \mathbb{C}^n$ را در نظر می‌گیریم. مجموعه $\{v, Av, A^2v, \dots, A^nv\}$ وابسته خطی است زیرا بیش از n عنصر دارد. پس اسکالرهایی $a_0, a_1, \dots, a_n$ وجود دارند که همگی باهم صفر نیستند و $a_0 v + a_1 Av + \cdots + a_n A^nv = 0$. فرض کنید $m \leq n$ بزرگترین عددی باشد که $a_m \neq 0$. (بدیهی است که $m \geq 1$) می‌توان فرض کرد که $a_m = 1$ زیرا در غیر این صورت با ضرب اسکالرها در a_m^{-1} نتیجه دلخواه بدست می‌آید. اکنون چندجمله‌ای $p(x) = a_0 + a_1 x + \cdots + a_n x^n$ را در نظر می‌گیریم. داریم

$$p(A)v = (a_0 I + a_1 A + \cdots + a_n A^n)v = a_0 v + a_1 Av + \cdots + a_n A^nv = 0$$

از آنجاییکه p در $\mathbb{C}$ به عوامل خطی تجزیه می‌شود می‌توان نوشت $P(x) = (x - b_m) \cdots (x - b_1)(x - b_0)$. بنابراین داریم

$$P(A)v = (A - b_m I) \cdots (A - b_1 I)(A - b_0 I)v = 0$$

فرض کنید $k \leq m$ کوچکترین عددی باشد که $(A - b_k I) \cdots (A - b_1 I)(A - b_0 I)v = 0$ پس بردار $w = (A - b_k I) \cdots (A - b_1 I)(A - b_0 I)v$ ناصفر است و داریم $(A - b_k I)w = 0$. یعنی b_k مقدار ویژه و w بردار ویژه متناظر با آن است.

قضیه ۵.۱ اگر $\lambda = 0$ مقدار ویژه ماتریس A باشد آنگاه $|A| = 0$.

اثبات داریم $|A| = |I - A| = \chi_A(1) = 0$.

قضیه ۶.۱ مقادیر ویژه ماتریس‌های A و A^t یکی هستند.

اثبات فرض کنید λ یک مقدار ویژه A باشد. در این صورت داریم

$$\chi_{A^t}(\lambda) = |(\lambda I - A)^t| = |\lambda I - A| = \chi_A(\lambda) = 0$$